

N:o 62.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 maj 1902.

— — — — Andra Kammaren den 7 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om ändring i vissa delar af lagen om hemmansklyfning, egostyckning och jordafsöndring den 27 juni 1896.

(Lagutskottets utlåtande n:o 46.)

Till Konungen.

Vid innevarande Riksdag har enskild motionär väckt förslag om ändring i gällande lagstiftning rörande jordafsöndring i syfte att få undanröjda de svårigheter, som enligt nuvarande bestämmelser äro förenade med erhållandet af medelst lagfart bekräftad eganderätt till afsöndringar, hvilka afse antingen hemman, som icke undergått laga skifte eller lägenheter, som vid skifte blifvit för gemensamt behof afsatta.

Riksdagen har funnit denna framställning förtjent af beaktande. Det låter sig nemligen icke förneka, att gällande bestämmelser om jordafsöndring mången gång lägga hinder i vägen för betryggad upplåtelse af jord eller andra lägenheter under förhållanden, då det vore önskvärdt, att sådan upplåtelse kunde komma till stånd. Odlingens utbredande torde härigenom icke sällan försvåras, och särskildt är det för utvecklingen af vårt lands industri ganska hinderligt, att förvärf af stadgad eganderätt till vattenfall

jemte lämpligt utmål ofta är förbundet med nästan öfvervinneliga svårigheter. Anledning torde därför icke saknas att för de fall, då gällande bestämmelser i ämnet af ofvan angifna skäl medföra olägenheter i tillämpningen, ifrågasätta meddelandet af särskilda föreskrifter, genom hvilka såväl allmänna som enskilda intressen blefve bättre tillgodosedda. En sådan lagstiftning skulle i synnerhet för de nordligare delarne af vårt land, der stora trakter ännu icke undergått skifte och sannolikt ej heller under en lång framtid torde blifva föremål för sådan åtgärd, blifva af stort värde, men torde äfven för mellersta och södra Sverige icke komma att sakna betydelse.

På grund af hvad sålunda anförts, får Riksdagen hemställa, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, huruvida och i hvad mån undantagsbestämmelser från gällande lagstiftning rörande jordafsöndring lämpligen kunna meddelas i syfte att bereda möjlighet att erhålla fastställelse på afsöndringar, dels från hemman, som icke varit föremål för laga skifte och hafva egor gemensamma med annat hemman, och dels från sådan mark eller lägenhet, i synnerhet vattenfall jemte tillhörande utmål, som vid skifte blifvit afsatt för skiftesdelegarnes gemensamma behof, samt derefter förelägga Riksdagen förslag till de lagbestämmelser, hvartill förhållandena kunna föranleda.

Stockholm den 7 maj 1902.

Med undersätlig vörndnad.
